

**Aanbevelingen voor de federale, regionale en Europese
verkiezingen op 26 mei 2019**

Enquête over de situatie van sans-papiers

**VOOR EEN OVERHEID DIE DE KWESTIE
SANS-PAPIERS ZAL REGULEREN**

Onderzoeksbureau van sans-papiers

besp@cfsasbl.be

Deze tweede studie werd uitgevoerd door het **Onderzoeksbureau van sans-papiers** (BESP), in het leven geroepen op 1 maart 2018 om de groep Coördinatie voor sans-papiers te begeleiden zodat deze zijn eigen conclusies kan trekken en zijn eigen pakket van eisen kan samenstellen, met name over de wijze van regulering.

Bijgedragen aan het ontwerp, het onderzoek en de uitvoering van de studie hebben: Serge Bagamboula (CSP), Abel Moumbondji (CSP), Modou Ndiaye (VSP), Emmeline Dolléans (naburige solidariteit), Yuri Lou Vertongen (activist voor de zaak van sans-papiers) en Alain Leduc (CFS asbl).

Hartelijk dank aan de studenten van de Universiteit Saint-Louis in Brussel die hebben meegeholpen om het tweede deel van het onderzoek uit te werken, Anne Iwens voor het maken van aantekeningen, Rose Marie Geeraerts voor het laatste proeflezen en Fatou voor het hosten en de koffie op zaterdag.

De tekst is besproken en goedgekeurd door alle leden van de coördinatiegroep op 3 april 2019:

<p>Serge Bagamboula Comité des travailleurs migrants avec et sans papiers de la CSC</p> 	<p>Rabia Benkhabba Coordination des sans-papiers Blog Migrantlibre</p> 	<p>Esteban Fernandez Collectif latino-américain pour la régularisation</p> 	<p>Modou Ndiaye Voix des sans-papiers Molenbeek</p>
<p>Abel Moumbondji Comité des travailleurs migrants avec et sans papiers de la CSC</p> 	<p>Barry Adama Mobilisation Groupe 2009</p> 	<p>Natalia Galeano Collectif latino-américain pour la régularisation</p> 	<p>Mamadou Diallo Voix des sans-papiers Saint-Josse</p>
<p>Fortunat Kabwebeya Comité des travailleurs migrants avec et sans papiers de la CSC</p> 	<p>Cham Dodou Mobilisation Groupe 2009</p> 	<p>Abdul - Azim Azad Collectif d'Afghans</p> 	

Wie zijn wij? Wat is een "sans-papier"?

We definiëren een sans-papier als iemand die zich zonder papieren op Belgisch grondgebied bevindt en die geen verblijfsdocument(en) heeft. We kwamen België binnen met een visum of als asielaanvrager, of zelfs zonder enig verzoek als gevolg van onwetendheid over de regels in België. We bevinden ons in een situatie die we onregelmatig noemen, zonder rechten, zowel in procedures als daarbuiten, en voor een bepaalde duur (we zijn geen nieuwkomers). Wij zijn geen profiteurs of criminelen, je komt ons gewoon op straat tegen en we zijn net zoals jij: we hebben alleen de papieren niet "op orde" in België.

Collectieven van sans-papiers

Op basis van onze achtergronden, de routes hoe we hier zijn beland, de situatie in onze landen van herkomst en onze overige specifieke kenmerken, hebben we ons georganiseerd in collectieven. We geven hier een beknopt, chronologisch overzicht:

COMMISSIE VAN WERKNEMERS MET EN ZONDER PAPIEREN van het CSC

In 2008 is CSC begonnen met het uitnodigen van sans-papiers. Deze worden erkend als volwaardige werknemers. In Brussel is het Comité voor werknemers zonder papieren en ongedocumenteerde personen verantwoordelijk voor de verdediging en organisatie van werknemers/migranten met en zonder papieren. Deze groep richt zich in haar strijd tegen de uitbuiting van arbeiders/sans-papiers. Zij pleiten voor de integratie van werknemers zonder papieren in de Belgische rechtsorde. Sociale rechtvaardigheid, gelijke rechten voor iedereen, dus regulering van sans-papiers.

COLLECTIEF VAN AFGHANEN

In juli 2013 heeft de groep, die oorspronkelijk samengesteld is uit 600 Afghanen, verschillende acties gevoerd, met inbegrip van de bezetting van de kerk van Béguinage. Eind december 2013 maakten ze een mars richting Bergen en één richting Gent. Na deze mars in Bergen werden ze allemaal in staat gesteld om nieuwe asielaanvragen in te dienen. Maar slechts een deel van de groep werd geaccepteerd: 45 ontvingen opnieuw negatieve reacties. Ze vechten nog steeds om hun regulering door te geven aan anderen zonder papieren.

COLLECTIEF STEM VAN SANS-PAPIERS (VSP)

Deze groep bestaat uit bijna 120 sans-papiers uit twaalf verschillende landen (Senegal, Mauritanië, Guinee, Burkina Faso, Marokko, enz). De naam die is gekozen door deze groep is "de stem van de sans-papiers" (VSP). Dit collectief, voorheen gegroepeerd bij Ribaucourt aan de Boulevard Leopold II, symboliseert sinds 2014 de strijd van sans-papiers door zijn vele werk en uitzettingen, in Brussel. VSP zet zich in voor de regulering van alle ongedocumenteerde migranten in België.

COLLECTIEF MOBILISATIEGROEP 2009

Wij, Mobilisatiegroep 2009, zijn een groep mensen met en zonder documenten, sommigen van ons hebben een dossier geïntroduceerd tijdens de reguleringcampagne van 2009. Na jaren van wachten, verloren energie en tijd, komen we bijeen om het probleem van het mislukken van deze regulering te omzeilen, maar ook om het bewustzijn te vergroten en mensen te mobiliseren rond het probleem van sans-papiers.

COLLECTIEF STEM VAN SANS-PAPIERS Sint-Joost (voorheen Ebola)

VSP Saint-Josse, voorheen bekend als Ebolacollectief, is samengesteld uit meer dan honderd burgers van de landen die zijn getroffen door de ebola-epidemie (Liberia, Sierra Leone, Guinea). In 2015 eisten ze een tijdelijk recht op verblijf en bescherming (toegang tot werk...) in de tijd dat ebola aan het verdwijnen was. Ze bezetten sindsdien een gemeenschappelijk gebouw dat zich bevindt op de Place Quételet 2 in de stad Sint-Joost. Op de begane grond zijn er gemeenschappelijke ruimtes, op de eerste verdieping zijn de mannen ondergebracht en op de tweede verdieping de vrouwen en kinderen. Sinds 2017 is het doel van deze kenmerkende, politieke activiteit om de toegang van sans-papiers tot alle grondrechten te doen verschaffen via een regulering die geen enkele sans-papier buiten de boot laat vallen.

LATINOSXREGULARIZACION

Het Latijns-Amerikaanse comité bestaat uit een groep burgers, geboren in verschillende landen van Latijns-Amerika. Ze zijn georganiseerd binnen dit strijdcomité om de regulering van hun administratieve situatie in België te claimen. Ze eisen hun rechten als waardige burgers, ze hebben gezinnen, ze werken en ze nemen actief deel aan het sociale en economische leven van dit land waarin ze al meerdere jaren leven.

COMITE VROUWELIJKE SANS-PAPIERS

Dit comité bestaat uit vrouwen zonder papieren met verschillende achtergronden die de deur uit willen om andere vrouwen te ontmoeten met en zonder papieren om hun uitdagingen, ervaringen en kennis te delen. Ze voeren strijd om de specifieke problemen van vrouwen zonder papieren kenbaar te maken, ze zijn vaak alleenstaand, of ze zijn het hoofd van kwetsbare gezinnen die zijn blootgesteld aan allerlei vormen van geweld.

DE STEM VAN SANS-PAPIERS IN LUIK

Het Collectief Stem van Sans-Papiers (VSP) in Luik is een groep mensen die in de illegaliteit leeft. De VSP van Luik werd opgericht in juni 2014 met als doel om mensen zonder verblijfsstatus samen te brengen om hun recht op menselijke waardigheid te claimen. Van 10 mensen is de groep snel gegroeid tot meer dan 80. De VSP van Luik heeft een geëngageerde, culturele praktijk ontwikkeld: theater (*Les Sans* en *Les Croissants*), binnen de tentoonstelling Homo Migratus; het schilderatelier maakt schilderijen die zijn ontstaan uit de verbeelding van deze kwetsbare mensen en deze worden regelmatig geëxposeerd (*Assises Migratoires* in La Cité Miroir, in juni 2017) en het audiovisuele atelier (vooral *Le racisme tue* dat de publieksprijs kreeg als meest betrokken film bij het festival *A Film Ouvert*, editie 2017, in Brussel).

DE STEM VAN SANS-PAPIERS IN VERVIERS

Toen de "Caravane des Migrants" in Verviers langs kwam, in oktober 2016, heeft een groep sans-papiers zich verenigd als de "Stem van Sans-Papiers in Verviers". Met de steun van een groep organisaties werkt het collectief aan het vergroten van het publieke bewustzijn en het ondervragen van de verantwoordelijke politici, om samen naar regulering toe te werken.

VERBOND VAN SCHOONMAAKSTERS (huishoudelijk werkers) **NIEUW**

Het verbond van schoonmaaksters is op 1 mei 2018 opgericht door een groep vrouwen uit de Filippijnen (ondersteund door de MOC en het CSC), en is inmiddels uitgegroeid met vrouwen van andere nationaliteiten. Ze hebben een manifest opgesteld waarin een reeks van fundamentele rechten wordt geclaimd: het recht op een eerlijk loon voor een fatsoenlijke baan, het stoppen van verkiezingsbeloften die worden gebroken, het stoppen van intimidatie en uitbuiting... De groep benadrukt het volgende belang: de samenleving moet weten wat er achter de gordijnen gebeurt. Elke dag werken vrouwen van alle nationaliteiten in prestigieuze huizen... en vechten ze voor een beter leven. Voor deze vrouwen is het niet alleen voldoende om legaal in België te wonen, maar ook om gebruik te kunnen maken van de rechten en kansen die door de wet worden geboden.

COLLECTIEF VAN HET HUIS VAN DE MIGRANTEN **NIEUW**

Sommige mensen hebben kortstondige collectieven gevormd op basis van hun woonplaats. Het betreft een groep van ongeveer 30 sans-papiers die zich El Amel noemt tijdens hun bezetting van een YCW-gebouw in Schaarbeek, en daarna Le Bateau, tijdens een bezetting in het centrum van Brussel. Sinds de winter van 2018-2019 organiseren enkele van de sans-papiers die in deze verblijfplaatsen worden gehuisvest, een huis van migranten in Brussel.

COLLECTIEF VAN BENGALen **NIEUW**

Het Collectief van Bengalen brengt sans-papiers samen die afkomstig zijn uit Bangladesh. Dit is een nieuwe groep die verscheen bij de demonstratie van 10 juni 2018.

Nog steeds worden er andere collectieven gestart, bijvoorbeeld in Bergen, waar een VSP collectief wordt opgezet.

De coördinatie van sans-papiers in België

De **Coördinatie van sans-papiers in België** is een autonoom netwerk van alle niet-gedocumenteerde collectieven die momenteel in Brussel / België strijden.

Het doel van de coördinatie is om de acties van elk collectief te ondersteunen en om gemeenschappelijk te handelen.

Ze onderhandelt en leidt de agenda van politieke bijeenkomsten, acties en demonstraties van sans-papiers. De leden bestaan uit de referenten van de kwestie van sans-papiers in België.

Samenvatting

- 1) Aan de vooravond van de verkiezingen van mei 2019, het standpunt van de Coördinatie van sans-papiers
- 2) Het standpunt van een sociaal wetenschapper: Altay Manço
"Regulering: risico's en kansen"
- 3) De voltooiing van onze 'enquête over de situatie van sans-papiers' van 2018

- (a) Onze studie uit 2018, in een oogopslag **TABEL 1**
- (b) Genomen maatregelen tengevolge van onze aanbevelingen op gemeentelijk niveau
TABEL 2
- (c) Het verband tussen deze aanbevelingen op gemeentelijk niveau en andere niveaus van de macht **TABEL 3**
- (d) Vragen omtrent een direct verband met de federale verkiezingen **TABEL 4**

- 4) Een noodzakelijke regulering?

- (a) Wat te doen met deze sans-papiers?
- (b) De mening van de respondenten zelf **TABEL 5**

- 5) Reguleren: het verwezenlijken van het voorstel van de "UDEP Wet" van 2006

Vijf criteria "duidelijk en permanent"
Criterium 1: de "slachtoffers" van de lange asielprocedure
Criterium 2: mensen die niet in staat zijn om terug te keren
Criterium 3: ernstig zieke of gehandicapte personen
Criterium 4: sociale binding en/of humanitaire omstandigheden
Criterium 5: het sociaal-economische bijdrageproject in België
Oprichting van een reguleringscomité

- 6) Andere aanbevelingen

Het stoppen van het criminaliseren van sans-papiers
Het sluiten van detentiecentra
Het stoppen van huisuitzettingen
Inachtneming van fundamentele rechten, zoals het recht op toegang tot medische zorg en onderwijs
Bewegingsvrijheid

- 7) Conclusies: "Oproep aan de politieke partijen"

**VOOR EEN OVERHEID DIE DE KWESTIE
SANS-PAPIERS ZAL REGULEREN**

- 8) Bijlage:
Belangrijke data in de geschiedenis van de Coördinatie van sans-papiers

1. Verkiezingen van mei 2019, het standpunt van de Coördinatie van sans-papiers

In België weerspiegelt de politieke wil op het gebied van het bevorderen en beschermen van de rechten van vreemdelingen zich in het toepassen van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). De toepassing van deze wet verloopt in de praktijk erg moeizaam. Vanwege diens vele tekortkomingen komen veel mensen in een situatie terecht die hun waardigheid aantast. Nieuwe regeringen komen en gaan, maar hun situatie verandert niet: dat van rechteloosheid als je niet over papieren beschikt, dat je je continu moet verplaatsen om controles te vermijden, dat je om te kunnen eten een werkgever moet vinden die het niet zo nauw neemt. Regulering lijkt de enige, echte oplossing voor het feit dat sans-papiers na verloop van tijd steeds meer in de problemen komen.

De wet van 15-12-1980 geeft aan dat er twee soorten regulering mogelijk zijn: humanitair (artikel 9bis) en medisch (artikel 9ter). In de afgelopen veertig jaar werd de overheid ertoe gebracht om drie "campagnes" voor regulering te organiseren: de eerste in 1973, de tweede in 1999-2000 en de derde in 2009-2010. Maar tegenwoordig is **regulering een uitzonderlijk beleid geworden**, zoals het regeerakkoord (van de wetgever) 2014-2019 duidelijk maakt.

Humanitaire regulering (9a) is een gunst verleend aan personen die in België verblijven en die niet voldoen aan de voorwaarden of bescherming genieten van bestaande procedures, om verschillende redenen zoals benoemd in de artikelen 9bis en 9ter van de wet van 15-12-1980, om terug te keren naar hun land van herkomst. Hoewel het verwijst naar uitzonderlijke omstandigheden zonder deze te verduidelijken, **hangt het af van de discretionaire bevoegdheid van de staatssecretaris voor asielzaken**. Het is een wet die de eiser voorlegt aan de willekeur van de Dienst Vreemdelingenzaken. Voor deze regulering is een registratievergoeding van 350 euro geïntroduceerd voor elke aanvraag voor een verblijfsvergunning. Dit recht is een gevaar voor alle sans-papiers die al in nood verkeren en die hun verzoek wensen in te dienen.

Bovendien is de **reguleringsprocedure om medische redenen 9ter de afgelopen jaren meerdere keren hervormd, in een steeds beperktere zin**. Sinds de introductie van een medisch filter is de medische regelgeving afgenomen. Om de tekortkomingen van 9ter aan te pakken zijn een aantal deskundigen - advocaten, artsen, maatschappelijk werkers, zowel uit het noorden als het zuiden van het land, een samenwerking gestart om een witboek op te stellen dat de administratieve praktijken benoemt die niet voldoen aan de wettelijke eisen.

De afgelopen jaren was de strijd **tegen sans-papiers** een prioriteit voor de regering. En toch is het vrijwel ondenkbaar om alle illegale vreemdelingen het land uit te zetten, laat staan de mensenrechtenschendingen die daaruit kunnen voortvloeien. De operaties van Gaudi, de politieoperaties die in lijn zijn met justitie en het Bureau voor Vreemdelingenzaken, getuigen van de onrechtvaardige **criminalisering** van sans-papiers.

Overigens, François Gemenne¹, onderzoeker en expert inzake migratie die verband houdt met het milieu, zegt "**dat we moeten stoppen met het beschouwen van migratie als een anomalie.**" Migratie is een groot maatschappelijk probleem in de wereld en een bron van grote spanningen. Het in zichzelf terugtrekken, het steeds vrijelijker uiten van racistische uitspraken, de toenemende ongelijkheid en het - zeer reële - gevoel dat veel mensen niet

¹ Gekwalificeerd onderzoeker van de FNRS aan de Universiteit van Luik (CEDEM). Hij geeft ook les bij Sciences Po en aan de Vrije Universiteit van Brussel.

mee kunnen vanwege de globalisering vormen een vruchtbare voedingsbodem voor het afwijzen van migranten. Onderzoek², in het bijzonder uitgevoerd door de ULB, toont aan dat regulering voordelen oplevert voor zowel de gereguleerde als de Belgische samenleving. Regulering is altijd individueel en niet collectief. Wanneer we het hebben over de regulering van sans-papiers, zeggen sommige politici dat dit een aanzuigende werking zal hebben. Tot op heden heeft geen enkele studie aangetoond dat dit argument klopt.

Toegegeven, het is voor regeringen moeilijk om een reguleringsbeleid te voeren. Al **in 2006, hebben UDEP, een aantal organisaties en politieke partijen** opgeroepen tot regulering waarin elke situatie per geval zou worden onderzocht, op basis van duidelijke criteria en doelstellingen, vooraf overeengekomen en vastgelegd in de wet, met het in het leven roepen van een speciale Commissie om te beslissen. De voorstellen uit die tijd leken voor iedereen geschikt.

Alle organisaties die toezicht houden op het beheer van vreemdelingen zijn unaniem van mening dat de maatregelen van de overheid niet werken. De Liga voor Mensenrechten veroordeelt elk jaar ontelbare mensenrechtenschendingen in België in verband met het asiel- en migratiebeleid. La Caravane des sans-papiers, gedreven door Ciré, is een initiatief van de Coördinatie van Sans-Papiers in België en van het samenwerkende vakbondsplatform dat hen ondersteunt. Deze benadering is in het leven geroepen om de bewoners van verschillende steden elkaar te laten ontmoeten en om daadwerkelijk duidelijkheid te verschaffen omtrent sans-papiers en om vooroordelen over hen te ontcrachten, en een brug te bouwen tussen de strijdende partijen, daar waar **men probeert om ons te laten geloven dat "zij" en "wij" elkaars rivalen zijn.**

De talrijke mobilisaties van burgers in het Maximiliaan Park in Brussel met de oprichting van het **Burgerplatform voor onderdak** (*De staat verliest haar rol als wetgever en organisator van de opvang van vluchtelingen*), de **campagnes over migratiejustitie** en **openbaar ziekenhuis** van de CNCD-11.11.11 koepel, de verwerping van het wetsvoorstel huisbezoeken, de geschiedenis van humanitaire visa, zijn feiten die **het falen van het asiel en migratiebeleid België** aantonen.

WAAROM MOETEN SANS-PAPIERS GEREGULEERD WORDEN?

- Sans-papier zijn betekent ook dat je geen rechten of sociale zekerheid hebt.
- Het onderkennen van sans-papiers in deze situatie van rechteloosheid is niet alleen een schande voor België, maar het is ook een absurditeit.
- De drie reguleringsmaatregelen zoals hieronder genoemd hebben niet geleid tot een aanzuigende werking.
- Federale, politie-, gevangenis- en administratieve middelen voor de vervolging van sans-papiers zouden elders veel beter kunnen worden ingezet.
- Het is onwaardig om een gevangenisstraf op te leggen, soms voor meerdere maanden, aan personen die geen enkele overtreding of misdrijf hebben begaan.
- Het verzoek van Actiris om sans-papiers op te leiden in schaarse banen, is een impliciete eis voor de regulering van sans-papiers.

Regulering is ook een manier om:

² De sociale en economische situatie van personen die hebben geprofiteerd van de reguleringsprocedure in 2000 (wet van 22 december 1999), Studiegroep voor ethniciteit, racisme, migratie en uitsluitingen, Vrije Universiteit van Brussel. Opdrachtgever: Andrea Rea.

- Zwart werken tegen te gaan,
- Sans-papiers een bijdrage te laten leveren aan de sociale zekerheid,
- Te strijden tegen uitbuiting van sans-papiers,
- De arbeidsmarkt te reguleren,
- Geweld tegen vrouwen tegen te gaan.

2. Het standpunt van een sociaal wetenschapper:

"Aanpassingen: risico's en kansen"

De Coördinatie van sans-papiers heeft **Altay Manço**, onderzoeker van IRFAM³ en co-auteur van "**De bijdrage van de andere, De angst voor migranten overwinnen**" gevraagd om zijn boek met aanbevelingen voor de federale verkiezingen te introduceren. Wij danken hem voor deze waardevolle bijdrage.

De geschiedenis laat zien dat in de naoorlogse periode de roep om buitenlandse arbeidskrachten voldoet aan de vraag van de Europese markten. Inheemse werknemers hebben dus de mogelijkheid om over te stappen naar minder gevaarlijke, stabielere, beter betaalde banen en om nieuwe vaardigheden te verwerven. De economische groei van de "Dertig glorieuzen" van België is ook mede te danken aan de bijdrage van buitenlandse werknemers. Deze periode wordt ook gekenmerkt door veel *reguleringen van sans-papiers*, vaak ook mede geïnitieerd door het bedrijfsleven.

De crisis van de jaren zeventig markeert echter een verandering in de productiewijzen. De economische globalisering en *de regulering van de arbeidsmarkt* vragen om nieuwe migratie, ook gedereguleerd,

soms tijdelijk of onregelmatig, waaronder meer en meer vrouwen en geschoolde mensen. Deze mensen werken in sectoren die niet kunnen worden verplaatst zoals diensten, zorg, transport, bouw en landbouw, onder andere.

Immigratie kampt **evenzeer met een demografisch tekort**: het laat het inwonertal van België groeien naar meer dan elf miljoen inwoners, waaronder drie van de tien waarvan ten minste één van hun grootouders uit het buitenland komt. De krimp van de beroepsbevolking brengt het risico met zich mee van een daling van de productiviteit en als gevolg daarvan een kritieke belasting voor het pensioenstelsel. Deze bevindingen vormen de bijdrage van migratie.

Volgens de meeste economen bezetten migranten zelden dezelfde banen als autochtonen. Buitenlandse arbeiders nemen niet alleen het werk van autochtonen over, maar hebben over het algemeen een **positieve invloed op het loon van autochtonen**. De vele studies die het effect van migratie op de overheidsfinanciën meten, tonen aan dat immigranten in het algemeen **inkomsten genereren voor de arbeidsontvangende staten**. Ook op microniveau wordt in de literatuur culturele diversiteit genoemd als een voordeel voor bedrijven, met name op het gebied van innovatie en kennisoverdracht. Om van deze voordelen te profiteren, moet echter een beleid worden ontwikkeld **inclusief diversiteit**.

Inderdaad, de maximalisatie van deze winsten gebeurt, zowel op nationaal als lokaal niveau, door de implementatie van beleid ter bevordering van een **betere integratie van migranten**

³ www.irfam.org

in de context van opleiding en in het bedrijf. Kortom, onderzoek toont aan dat de beste manier om te profiteren van de economische en sociaal-culturele bijdragen van migranten is om hen dezelfde rechten te geven als de lokale bevolking.

In onze recente synthese: *"De bijdrage van de ander. De angst voor migranten overwinnen"*, is migratie van nut geweest in uiteenlopende gebieden als economie, technologie, geneeskunde, handel, burgerschap, spiritualiteit of de kunsten. **Deze open economie is zeker niet zonder risico's. Maar moeten we juist niet extra beducht zijn voor de sluiting ervan?** Laten we eens kijken naar de rol van cultuur in de ontwikkeling van onze samenleving en wat er gebeurt als onze identiteit geen rekening meer houdt met hun verschillende achtergronden. Deze selectieve blindheid kan de samenhang tussen volkeren, culturen en filosofieën teniet doen. België lijkt echter geleidelijk aan te erkennen dat **pluralisme op alle niveaus van het bestuur van openbaar belang is. De evenwichtigheid van het bestuur geeft het zijn democratische legitimiteit.** Dus waarom breidt de toepassing van dit principe van bestuur zich niet uit naar de gemeenschappen die door immigrantengroepen worden voortgebracht? *Moeten we niet anders gaan nadenken over hoe we omgaan met migratie en de collectieve impact ervan gaan waarderen?*

In deze context **is de status van "sans-papier" niet langer een van de afwijkingen mogelijk gemaakt door de afwezigheid van een immigratiebeleid in België en meer in het algemeen in de EU**, terwijl de geïndustrialiseerde wereld als geheel, de toestroom doet groeien door haar economisch beleid en de interventies in ontwikkelingslanden. De groei van het aantal mensen zonder rechten in ons land en in de buurlanden is slechts een **verspilling van middelen en tijd voor duizenden mensen, evenals een bron van risico's en kosten voor de samenleving.**

Dus, een regulering van sans-papiers in België? Zoals we al hebben gezegd, is het al vaker gebeurd, waaronder een enorme in het jaar 2000, **zonder dat dat een "aanziende werking" heeft gehad.** De evaluaties daarvan (met name het nationale rapport *"Voor, na"*) laten zien dat **tien jaar na de regulering de betrokken personen burgers zijn geworden, van wie 70% een baan heeft.** Dit benadrukt nogmaals dat regulering een goede methode is om mensen in te laten burgeren en **om zwart werk te bestrijden**, dat een vorm van uitbuiting kan betekenen en een bedreiging voor de staatskas. Om **de voormalige werknemers zonder papieren een bijdrage te laten leveren aan de sociale zekerheid** is niet alleen in hun belang, maar ook in het gemeenschappelijk belang.

Het recente voorstel van Actiris om sans-papiers te laten werken in vakgebieden waar schaarste heerst, en ook gezien de soortgelijke vraag van een aantal bedrijven, kan worden geïnterpreteerd als een **impliciet verlangen om te reguleren, zelfs wanneer reguleren op uitsluitend werk een verhoogd risico met zich meebrengt voor de meest kwetsbaren** onder de sans-papiers. Inderdaad, de *opeenvolgende rapporten van de Coördinatie van sans-papiers* geven aan dat *regulering rust en welzijn zou brengen voor alle gereguleerden wiens leven al voor lange tijd is gedestabiliseerd.*

Altay Manço

maart 2019

3. Afronding van ons “onderzoek naar de situatie van sans-papiers”

a. Onze 2018 studie, in een oogopslag

Het bureau van ongedocumenteerde studies (OESP) heeft in 2018 een studie “studie over de situatie van sans-papiers⁴ (SP)” uitgevoerd. Een eerste deel van deze studie werd geanalyseerd in verband met de gemeenteraadsverkiezingen. Het maakte het mogelijk om “aanbevelingen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018” voor te stellen. Tabel 1 hieronder vat de elementen samen die in dit stadium zijn verzameld.

BESP-enquête - Tabel 1:

Eerste resultaten in 2018: samenvatting van het 1^e onderzoek van 2018

<p>Locatie:</p> <p>Brussel (70%), Luik en Verviers (22%)</p> <p>Brussel telt de meeste SP's, zeventig procent van de formulieren werden dan ook ingevuld in de Brusselse regio, de stad waar de meeste SP's zich bevinden. Ook in Luik en Verviers hebben twee organisaties van sans-papiers (VSP) actief bijgedragen.</p>	<p>Onbetrouwbare aannames:</p> <p>De enquête omvatte 235 personen (de “wetenschappelijke” enquête van de federale overheid in 2008 had betrekking op slechts 120 personen ...).</p> <p>De BESP beschikte niet over de middelen om een soortgelijk onderzoek in Vlaanderen uit te voeren.</p> <p>Een belangrijk deel van de vragenlijsten werd ingevuld door mensen die georganiseerd waren in collectieven en/of betrokken waren bij bezettingen: SP-gezinnen met sterke familiebanden en die zich “schuilhouden” in de wijken zijn waarschijnlijk ondervertegenwoordigd.</p>
<p>Geslacht:</p> <p>Mannen: 68% Vrouwen: 32%</p> <p>Ondanks dat het vaak moeilijk is om contact met hen op te nemen, is bijna een derde van de ondervraagden vrouw.</p>	<p>Leeftijden:</p> <p>De gemiddelde leeftijd is 38 jaar.</p> <p>98% van de steekproef maakt deel uit van de beroepsbevolking (tussen de 18 en 65 jaar oud).</p>
<p>Jaar van binnenkomst in België:</p> <p>Voor 2008: 14% Tussen 2008 en 2015: 77% Na 2015: 9%</p> <p>De meerderheid van de respondenten kwam tussen 2008 en 2015 het land binnen. De 14% “oude” migranten zijn zonder twijfel vooral diegenen die zijn afgewezen tijdens de vorige reguleringcampagnes. De 9% van de nieuwkomers worden, indien ze asiel aanvragen, niet als SP beschouwd.</p>	<p>Duur van aanwezigheid in België:</p> <p>De gemiddelde duur van de aanwezigheid in België is 7 jaar.</p> <p>Als we rekening houden met de aanwezigheidsduur als onderdeel van een reguleringproces, is 91% van de respondenten hier al meer dan 3 jaar aanwezig. Dit cijfer daalt naar 73% voor degenen die meer dan 5 jaar aanwezig zijn.</p>

⁴ Zie voor dit onderwerp de “Studie naar de situatie van sans-papiers” en “Aanbevelingen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018”, online beschikbaar via <http://ep.cfsasbl.be/Enquete-sur-la-situation-des-sans-papiers-Recommandations-pour-les-elections> of op papier bij CFS asbl, 26 Rue de la Victoire, 1060 Brussel.

<p>Land van herkomst:</p> <p>De mensen uit deze steekproef komen uit 38 verschillende landen.</p> <p>Top 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Guinea ● Marokko ● Congo ● Senegal ● Mauritanië 	<p>Redenen voor hun komst:</p> <p>De redenen zijn divers: politiek, oppositie tegen het regime, arrestatie, gevangenschap, religieuze bedreigingen, economisch, familie, gezondheid, sociaal, onderwijs ...</p> <p>De redenen zijn iedere keer meervoudig (verschillende redenen) en complex (er is sprake van onderlinge verbanden): het is zinloos om te proberen deze te ontrafelen, tenzij het doel is om sans-papiers onder te delen in "goede" (oppositie in een land in oorlog) en "slechte" (op zoek naar een baan en een betere toekomst), wat duidelijk niet ons doel is.</p>
---	--

b. Het volgen van onze aanbevelingen tot op gemeentelijk niveau

Tabel 2 geeft onze aanbevelingen tot op gemeentelijk niveau aan, onderverdeeld in zeven thema's die van invloed zijn op het dagelijks leven van sans-papiers:

Aanbevelingen BESP - Tabel 2

Gezondheid: dit betreft voornamelijk medische noodhulp, het generaliseren van de zorgpas en het verbeteren van de uitvoering ervan binnen het OCMW (garantietermijn van 6 maanden, vereenvoudiging van de procedure, het creëren van een continuüm tussen OCMW, het besteden van aandacht aan chronisch zieken, het verbeteren van het beheer van medicatie en het rekening houden met alle andere gezondheidsfactoren).

Voeding: voeding is een van de belangrijkste gezondheidsfactoren. In de strijd tegen extreme voedselonzekeerheid dringen wij er op aan dat degenen die in het bezit zijn van een zorgpas toegang hebben tot voedselbanken.

Huisvesting: hier gaat het er om dat huisvesting voor sans-papiers gegarandeerd is, indien nodig door het vorderen van leegstaande gebouwen, de stabiliteit van huisvesting (voorkomen dat er vaak verhuisd moet worden), het strijden tegen huisjesmelkers zonder dat de sans-papiers daar de dupe van worden en het opzetten van gemeenschappelijke, sociale plaatsen waar mensen die in de problemen zitten onderdak kunnen vinden.

School: kinderen van sans-papiers zijn verplicht schoolplichtig, maar ontvangen geen kinderbeurs of studiebeurzen. Hier gaat het er om dat scholen deze kinderen onder hun hoede nemen en de garantie dat dat gratis is (gezien het hoge schoolgeld).

Werk: het gaat hier om de strijd tegen zwart werken, niet tegen sans-papiers! Dit houdt in het mobiliseren van twee juridische instrumenten: de status van slachtoffers van mensenhandel en de "sanctierichtlijn". In deze kwestie moedigen de positie van CESRBC (werkgevers-vakbonden) en het Actiris-initiatief de toegang van sans-papiers tot de rechtsstaat aan.

Training: het vinden van de daarmee samenhangende werkgelegenheid, sans-papiers zouden graag in staat zijn om professionele training te doen, hier in België of naar school gaan en daarbij gebruikmaken van diploma's die gelijkwaardig zijn maar in het buitenland zijn behaald en daarnaast het gebruik kunnen maken van hun verworvenheden in het proces van het beoordelen van hun kwaliteiten.

Veiligheid / racisme: leven in een staat van permanente onzekerheid, vaak gecriminaliseerd, dringen we er op aan dat de politie en andere openbare diensten beter geïnstrueerd en vertrouwd gemaakt worden met de situatie van sans-papiers, door het opzetten van gerichte trainingen in de strijd tegen racisme (zowel individueel als institutioneel).

quête sur la situation des sans-papiers
ndations pour les élections communales 2018

Bureau d'Etude des Sans-Papiers
be@studie.be

Onze studie en aanbevelingen hebben bijgedragen tot een interventie-instrument voor alle leden van de Coördinatiegroep,

Tussen januari en april hebben we **de nieuw-gekozen Brusselse politici op gemeentelijk niveau ontmoet:** de burgemeesters, loco-burgemeesters en voorzitters van het OCMW hebben ons ontvangen, zoals in Anderlecht, Oudergem, Brussel, Etterbeek, Vorst, Elsene, Sint-Gillis, Sint-Joost, Watermaal-Bosvoorde, Sint-Lambrechts-

Woluwe ...

Tijdens deze bijeenkomsten, die hebben plaatsgevonden in een uitstekende sfeer en waarbij goed naar elkaar geluisterd werd, hebben ons de kans gegeven om de situatie van sans-papiers goed voor het voetlicht te brengen en aanbevelingen te doen om een aantal maatregelen te initiëren.

Dankzij deze bijeenkomsten konden we binnen iedere politieke partij **steun vinden** om onze aanbevelingen ook op federaal niveau te verdedigen.

Tot slot zal deze studie ons standpunt helpen verdedigen op de **universitaire fora die zijn**⁵ georganiseerd over de kwestie van sans-papiers, waarbij het doel is om dit beleid ook op regionaal Waals niveau tot uitvoering te brengen, en we hopen daarbij ook op de interesse en steun van de academische gemeenschap.

c. Verbanden tussen deze aanbevelingen op gemeentelijk niveau en op andere niveaus

Ter herinnering, onze aanbevelingen op gemeentelijk niveau waren iedere keer in lijn met andere bestuursniveaus, voor wat betreft de verkiezingen van 2019.

Tabel 3: BSP gemeenschappelijke aanbevelingen met betrekking tot de andere bestuursniveaus

De 2018-enquête	Gemeenschappelijke aanbevelingen in verband met de betrokkenheid van andere bestuursniveaus in 2019
<p>Gezondheid in de gezondheidszorg, medische noodhulp is een recht dat op federaal niveau is vastgelegd en wordt uitgevoerd door het OCMW op lokaal niveau.</p>	<p>AMU is een federaal systeem: het kan niet worden ontrafeld. De OCMW's moeten naar behoren worden terugbetaald door de federale overheid, met name voor wat betreft het verzorgen van bepaalde specialismes en de terugbetaling van bepaalde geneesmiddelen aan het OCMW.</p>
<p>Voedsel Als het om voedsel gaat leven veel gezinnen van sans-papiers in totale voedselonzekerheid, wat leidt tot gezondheidsproblemen voor hunzelf en hun kinderen.</p>	<p>Wij pleiten voor automatische toegang tot voedselhulp voor houders van zorgpassen (via voedselbanken en door hen gesteunde projecten).</p>
<p>Huisvesting Huisvesting is een regionale bevoegdheid, maar de uitvoering van de maatregelen is de verantwoordelijkheid van de burgemeester op lokaal niveau.</p>	<p>De Coördinatie neemt deel aan en steunt het voorstel in het Brussels Parlement "<i>Ontwerpresolutie om de bijdrage van de instellingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de daadwerkelijke uitvoering van het recht op huisvesting voor alle Brusselaars te versterken</i>", waaronder <i>sans-papiers en daklozen</i>", die nu het parlementaire pad volgt.</p>
<p>School De kinderen van sans-papiers zijn</p>	<p>Scholing is de belangrijkste bevoegdheid van de Franse Gemeenschap (Fédération Wallonie Bruxelles). De Coördinatie</p>

⁵ Op 7 universiteiten: UCL (LLN), U Bergen, U Luik, ULB, VUB, KUL, U Namen.

<p>onderwijsplichtig zoals alle kinderen, wat natuurlijk een goede zaak is!</p>	<p>beveelt aan om ervoor te zorgen dat verplicht onderwijs gratis is voor alle meest-behoeftigen, met name sans-papiers, en de mogelijkheid om door te stromen naar vervolgstudies na de leeftijd van 18 jaar.</p>
<p>Werk Veroordeeld om zwart te werken, echter de sans-papiers hebben vaardigheden die nuttig zijn voor de arbeidsmarkt: dit is de conclusie van de Economische en Sociale Raad van het Brussels Gewest.</p>	<p>In overeenstemming met dit standpunt van de CESRBC, stelt Actiris voor om sans-papiers te trainen om hen in staat te stellen een vak uit te oefenen waar veel behoefte aan is. Als werkverschaffing een regionale bevoegdheid is, betekent dat dat het project op federaal niveau toestemming verkrijgt om een verblijfsvergunning te verlenen (in het perspectief van de gecombineerde vergunning: werk + verblijf). Daarnaast moeten verschillende Europese richtlijnen het recht op werk beschermen, met name de Sanctierichtlijn en de bescherming van slachtoffers van mensenhandel: deze moeten effectief worden geïmplementeerd.</p>
<p>Training Sans-papiers hebben geen recht op studie, training of toegang tot validatie van vaardigheden.</p>	<p>De toegang van sans-papiers tot opleidingen hangt, voor sommigen van hen, af van de Franse Gemeenschap (Hogere Scholen, Validatie van Vaardigheden, Sociale Promotie). Voor wat betreft beroepsopleidingen is dat afhankelijk van COCOF (IBFFP), FOREM of VDAB.</p>
<p>Veiligheid / racisme Het voorbeeld van de politie-inval in een non-profitorganisatie, Globe Aroma, toont het verband tussen de federale en de zonale politie.</p>	<p>De zonale politie moet samenwerken met de federale politie, soms op verzoek van de federale politie. Het federale en lokale politiebeleid moet daarom idealiter op elkaar zijn afgestemd (in de zin van het niet-intimideren van sans-papiers). Wat betreft de bestrijding van racisme, individuele en institutionele, gaat het om alle bestuursniveaus: gemeentelijke, regionale, communautaire en federale.</p>

d. Zaken die direct verwant zijn aan de federale verkiezingen

De vragen die het meest in lijn waren met federale vorderingen konden niet worden beantwoord: maar vandaag de dag wel. De resultaten (in onderstaande tabel 4) verduidelijken nog eens de situatie van sans-papiers en bevestigen hetgeen vermeld wordt in dit dossier van "Europese, federale en regionale verkiezingsaanbevelingen" van mei 2019.

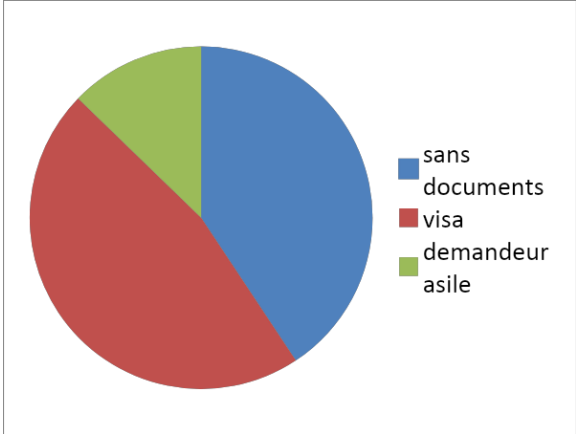
PESA-onderzoek - tabel 4

Nieuwe cijfers in lijn met onze aanbevelingen op federaal niveau

Q10: wijze van binnenkomst op het grondgebied:

van de 204 reacties

- verklaren 95 dat ze zijn ingereisd met een visum (toerisme, studenten)
- 83 zijn binnengekomen zonder geldige papieren
- 26 via een asielverzoek

Wijze van binnenkomst	Aantal	Percentage
sans documents	95	46%
visa	83	46%
demandeur asile	26	8%

Q11-12-14: normale situatie in België

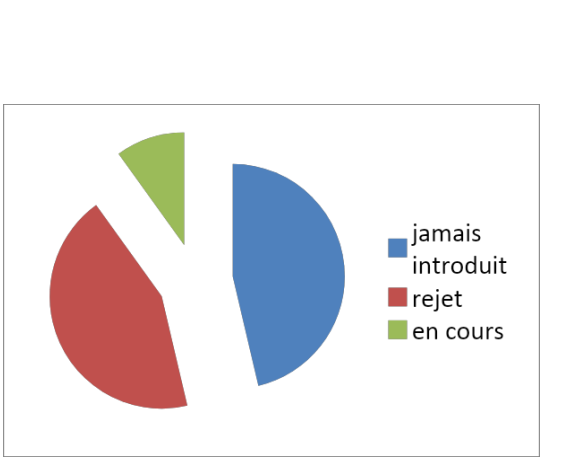
Van de 224 respondenten

- Zegt **62%** (139) dat ze voor een bepaalde periode (tussen de 1 en de 4 jaar) in een reguliere situatie in België zijn geweest (visa, procedures die zijn geïntroduceerd en worden uitgevoerd, ...) en geen recht hebben om daarna te blijven (weigering van de vluchtelingenstatus, verlies van de oranje kaart, verlies van subsidiaire bescherming, niet-verlengde asielaanvraag, onvoldoende geacht bewijs, afloop visum, ...)
- 38% (85) zeggen dat ze nooit in een normale situatie zijn geweest.

46% (107/234) heeft nooit verzocht om regulering van hun status, bijgebrek aan informatie, gebrek aan vaardigheden, gebrek aan bewijs, ontbreken van een verblijfplaats, uit angst te worden uitgezet, bij gebrek aan financiële middelen ...

Van degenen die een aanvraag hebben gedaan, hebben **101 een negatief antwoord gekregen:** voor bewijsmateriaal dat als onvoldoende wordt beschouwd, onduidelijkheid over de procedure, "kan in zijn land worden behandeld", identiteitsbewijs als ongeldig beschouwd, "het land van herkomst is niet gevaarlijk", gebrek aan uitzonderlijke omstandigheden, einde van studies,

23 bevinden nog steeds in het proces, variërend van 1 tot 5 jaar.

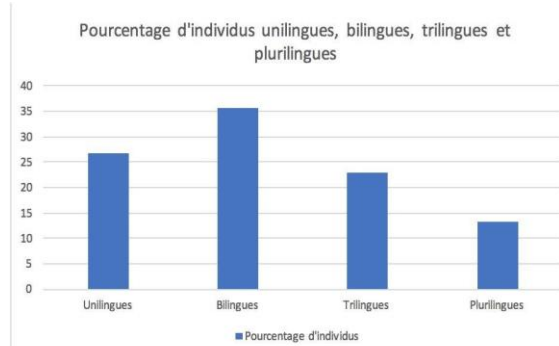
Status	Aantal	Percentage
jamais introduit	107	46%
rejet	101	46%
en cours	23	8%

Vraag 4: Gesproken talen / opleidingsniveau:

Frans: meer dan 90%
 Engels: ongeveer 30%
 Nederlands: ongeveer 20%

eentalig: 27%
 tweetalig: 35%
 drietalig: 23%
 meertalig: 13%

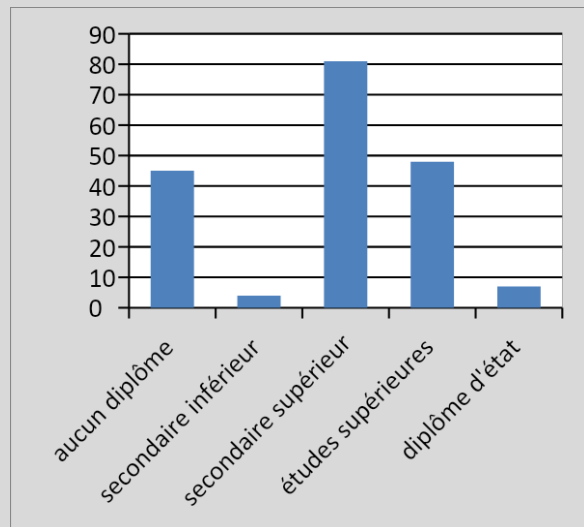
Kennis van een van de nationale talen en goede kennis van meerdere talen zijn troeven in het proces van integratie van sans-papiers.

V7: Niveau van het diploma:

- Geen diploma: 45
- Sec inf: 4
- Sec sup: 81 (waarvan 39 gespecialiseerd)
- Supérieures: 48
- Staatsdiploma: 7
- Geen antwoord: 26

Sommige diploma's werden behaald in België, maar de meeste werden behaald in het buitenland, kennen geen gelijkwaardig alternatief in België, en noch de training in België, noch de validatie van vaardigheden is toegankelijk voor ongedocumenteerden! Deels komen sluiten deze diploma's aan bij beroepen waar veel behoefte aan is.

Q16: Werkervaring:

Bijna 35% van de sans-papiers geeft geen antwoord op deze vraag, waarschijnlijk bang om risico's te nemen door hun bron van (over)leven bekend te maken.

Van de 153 respondenten geeft **89% aan werkervaring te hebben**. Meestal zwart, soms legaal en **meestal eerst legaal, daarna zwart wanneer de verblijfsstatus is geëindigd**.

In de hypothese van regulering door werk zeggen respondenten dat ze weinig bewijs hebben van hun legale werk (verlies van documenten gezien de precaire situatie van het leven) en natuurlijk geen van hen voor wat betreft zwart werk. Ondanks hun gebrek aan papieren lijken ze erin te zijn geslaagd om te participeren **op de arbeidsmarkt** en daarbij een belangrijke plaats in te nemen.

V5-6: Gezinsituatie:

in onze enquête zijn minder dan 20% van de respondenten getrouwd en/of gezinshoofd.

Slechts 16% zou een reguliere familie hebben België.

We schatten dat deze cijfers niet erg representatief zijn, een van deze onbetrouwbaarheidsredenen is de wijze van het onderzoek, voornamelijk via verenigingen van sans-papiers, waardoor er te weinig (omdat zij vaak verborgen leven) rekening wordt gehouden met situaties van wonen, leven en werken van sans-papiers en hun gezin in België (een vorm van familiesolidariteit, gericht op gezinshereniging).

4. Een noodzakelijke regulering?

a. Wat te doen met deze sans-papiers?

Wat is hun huidige status?

Laten we hen nog eens vijf jaar in deze rechteloze situatie leven?

Het intensiveren van symbolische onderdrukking om hun angst te versterken?

Stuur ze massaal terug naar hun land met chartervluchten?

Elke democraat kan eigenlijk niet anders dan tot een eigen visie komen, de enige mens, realistisch en effectief: om sans-papiers "terug te laten keren naar de⁶rechtsstaat", gebruikmakend van duidelijke en permanente reguleringscriteria, en zonder twijfel "*het aantal beperken*", en op korte termijn te profiteren van een goed georganiseerde procedure van het type "reguleringscampagne".

b. Opinie van de respondenten zelf

In de enquête hebben we de deelnemers een open vraag gesteld: "Welke criteria moeten volgens u een persoon het recht geven om in België geregulariseerd te worden? Dit zijn hun antwoorden:

⁶ Formulation CESRBC

Tabel 5: Beoordelingen van de respondenten over hun reguleringscriteria

De laatste vraag in de vragenlijst vroeg de ongedocumenteerden naar **hun mening over de criteria die zouden moeten worden toegepast om te kunnen worden geregulariseerd (214 respondenten)**.

Dit zijn de criteria die het meest voorkomen (er kunnen verschillende criteria per respondent zijn):

- Het eerste criterium dat het vaakst voorkomt, is **werk**: 123 personen noemden dat. Volgens de sans-papiers die antwoordden, kan het hebben van een baan een reguleringscriterium zijn. Het aantal jaren/maanden werk dat moet worden geregulariseerd, is echter niet gespecificeerd.
- Het tweede is de **duur die op Belgisch grondgebied is doorgebracht**. Dit criterium is 121 keer teruggekeerd. Er zijn echter verschillen: sommigen menen dat er minimaal 1 jaar, 3 jaar, 4 jaar of 5 jaar verstreken moet zijn (sommige vermelden dat het ononderbroken moet zijn) in België.
- Het derde criterium omvat **studies EN training**. Deze twee elementen samen komen 66 keer terug. Voor deze personen moeten sans-papiers die in België hebben gestudeerd of getraind, in aanmerking komen voor regulering.
- Het vierde criterium is een **familie criterium**, 49 keer geciteerd: het bestaat uit degenen die kinderen hebben die zijn opgeleid in België of die familie hebben in België.
- Het 5e criterium omvat een **sterke lokale aanwezigheid en kennis van talen, dat wil zeggen, integratie**. Dit criterium kwam 42 keer naar voren. Lokale verankering betekent dat mensen die hebben kunnen integreren, die kennis hebben en die gewend zijn om hier in België te wonen. Gesproken talen zijn vloeiend in een of beide nationale talen (Frans en Nederlands).
- **Gezondheidsproblemen** zijn ook een criterium volgens 18 respondenten: gezondheidsproblemen zou een reguleringscriterium zijn.
- 16 respondenten spreken over **humanitaire redenen**. Ze vermelden dat terugkeer naar hun land van herkomst gevaarlijk zou zijn (doodsbedreigingen, sociale en religieuze discriminatie, ...)

Andere criteria, minder frequent, werden ook genoemd: trouwen, respect voor het land van herkomst, het doen van projecten in het land, menselijke waardigheid, het in bezit zijn van een nationaal nummer, het in bezit zijn van een zorgpas, het hebben van een partner / een Belgische partner, het gevolgd hebben van een integratiecursus...

5. Reguleren: actualiseren van het voorstel van de “UDEP Wet” van 2006

In 2006 wordt door Ecolo een wetsvoorstel ingediend met vijf duidelijke criteria voor regulering en de oprichting van een reguleringscommissie. Dit voorstel werd gedaan in nauw overleg met **de UDEP (Bond voor de verdediging van sans-papiers)**, de voorloper van de Coördinatie van sans-papiers. Er zou destijds een vrij brede consensus rond dit voorstel zijn geweest.

Aangezien het noch in de mogelijkheden noch in de bevoegdheden van de Coördinatie van sans-papiers ligt om wetgeving op te stellen, stellen we voor om dit voorstel namens ons op te nemen en het voor te stellen als basis voor een discussie met politieke partijen. We vatten hier de fragmenten samen die we graag willen actualiseren.

Vijf “duidelijke en permanente” criteria

Wat het voorstel zegt	Opmerkingen ter actualisering
Criterium 1: de "slachtoffers" van de lange asielprocedure	
<p>1^e De “slachtoffers” van een lange asielprocedure.</p> <p>Asielzoekers kunnen niet verantwoordelijk worden gehouden voor door instanties gemaakte fouten die hun dossier niet binnen een redelijke tijd behandelen.</p> <p>Na drie jaar wachttijd na een asielverzoek, moeten zij gereguleerd worden, uitsluitend op basis van de duur van hun procedure.</p> <p>Om dezelfde reden, dient voor het bepalen van de duur van de procedure ook de duur van de procedure bij de Raad van State te worden meegenomen. Feitelijk is het duidelijk dat vanaf het moment dat de wet het recht op beroep verleent aan vreemdelingen, zij die zich op Belgisch grondgebied bevinden tot het vervolg ervan, anders wordt het beroep afgewezen op grond van gebrek aan betrokkenheid. Het is ook volgens deze logica dat het recht op sociale hulp erkend wordt tot aan het beroep bij de Raad van State tegen een besluit op het gebied van asiel. Tijdens deze periode - wat in jaren wordt uitgedrukt - in welke zij wachten op het beroep van hun procedure, vreemdelingen hun banden met het Belgisch grondgebied behouden, hun kinderen verliezen meer en meer hun herinneringen aan hun land van herkomst, zij gaan naar school in België en ze leren geen andere taal dan welke zij op school leren.</p> <p>Om deze reden dient de duur van de procedure bij de Raad van State te worden meegenomen in het bepalen van de totale duur van de procedure.</p>	<p>De coördinatie loopt niet in de val van het beweren dat de procedures korter moeten, dat zou alleen leiden tot een ondeugdelijke beoordeling van de dossiers en de mogelijkheden beperken van sans-papiers om zichzelf te verdedigen.</p> <p>De Coördinatie is van mening dat alle procedures (niet alleen die voor de Raad van State) in aanmerking moeten worden genomen en moeten worden opgenomen in deze duur, met name de procedures van samenwoning, gezinshereniging, huwelijk, de verschillende mogelijke vormen van beroep, met name voor de Raad van Vreemdelingenbetwistingen, ...</p> <p>Herinner eraan dat sans-papiers het vaakst (maar niet altijd) buiten de procedures vallen, eerdere procedures hebben niet tot iets positiefs geleid.</p>

 criterium 2: Mensen die in een situatie verkeren waarbij terugkeer onmogelijk is	
<p>2° De personen die in een situatie verkeren waarbij terugkeer onmogelijk is.</p> <p>Vreemdelingen die onmogelijk kunnen terugkeren naar hun land van herkomst om redenen anders dan niet-bereidwilligheid, dienen te worden gereguleerd.</p> <p>Landen in staat van oorlog of burgeroorlog vallen binnen deze categorie gezien artikel 2, 2° van de wet van 22 december 1999. De toekomstige invoering van de Belgische wet voor de subsidiaire bescherming, gezien de richtlijn 2004/83/CE zal een oplossing moeten bieden tegen een groot aantal redenen voor de onmogelijkheid tot terugkeer in de toekomst.</p> <p>Echter, de personen die daadwerkelijk zijn afgewezen in hun asielprocedure, omdat zij niet beschouwd werden als vallende binnen de reikwijdte van de Conventie van Genève, lopen het risico om geen gebruik te kunnen maken van subsidiaire bescherming in de toekomst. Zij kunnen hun verzoek dan zien in het kader van de onmogelijkheid tot terugkeer.</p> <p>Daarnaast, kunnen er gevallen zijn die niet vallen binnen de reikwijdte van de richtlijn 2004/83/CE met betrekking tot subsidiaire bescherming³ terwijl artikel 3 van de Europese Conventie ter bescherming van de mensenrechten en fundamentele vrijheden, welke een inhumane en mensonterende behandeling verbiedt. Dus, bijvoorbeeld, een vreemdeling die noch een diplomatieke status heeft van het land van herkomst, noch een diplomatieke status heeft van een ander land dat hem erkent, is statenloos. Hij kan eenvoudigweg niet worden uitgezet en hij is veroordeeld tot een bestaan van "oneindige vluchteling", indien hij niet gereguleerd wordt.</p>	<p>De Coördinatie is van mening dat het concept van onmogelijkheid tot terugkeer moet worden verruimd.</p> <p>Naast landen in oorlog, stelt de Coördinatie voor om ook die landen op te nemen waar fundamentele vrijheden niet worden gegarandeerd (bijvoorbeeld als de vrijheid van meningsuiting ernstig wordt geschonden en als het gebruik ervan hen blootstelt aan het risico van onderdrukking). Er is een risico van vervolging, vooral vanwege religie, huidskleur, geslacht (landen waar besnijdenis en gedwongen huwelijken voorkomen), seksuele geaardheid (land dat homoseksualiteit veroordeelt) ...</p> <p>Het is een kwestie van een "tweede kans" geven om hun zaak te bepleiten bij degenen waar hun asielaanvraag is afgewezen.</p> <p>Het is ook een kwestie van het toestaan van meerdere asielaanvragen op basis van ontwikkelingen in het land van herkomst (bijvoorbeeld de ontwikkeling van de situatie in Afghanistan).</p> <p>Tot slot, het is een kwestie van reguleren van al diegenen die niet zijn uitgezet..</p>

 criterium 3: Mensen die ernstig ziek zijn of een handicap hebben	
<p>3^e Mensen die ernstig ziek zijn of een handicap hebben.</p> <p>Ernstig zieke mensen die in hun land van herkomst niet verzorgd kunnen worden omdat er geen zorg voor hen bestaat, of wie onvoldoende garanties heeft en/of de noodzaak tot een regelmatig terugkerende behandeling, of deze financieel onhaalbaar zijn, dienen te worden gereguleerd.</p> <p>Dit criterium van beschikbaarheid en toegankelijkheid van zorg bestaat al en is het resultaat van jurisprudentie door de Raad van State.</p> <p>De auteurs van het huidige wetsvoorstel schatten in dat indien de ziekte of handicap een permanent onmogelijkheid tot reizen tot gevolg heeft, bewijst dat het niet-bestaan van een socialezekerheidssysteem in het land van herkomst regulering van het verblijf moet rechtvaardigen.</p> <p>Bijzondere aandacht moet gegeven worden aan clandestiene reizigers, slachtoffers van ongevallen tijdens de reis of patiënten met een ernstige ziekte. Zij dienen beschermd en gereguleerd te worden, net zoals slachtoffers van mensenhandel.</p>	<p>Het advies van doorverwijzende artsen wordt vaak ter discussie gesteld door de medische adviseurs van de immigratiedienst, wier mening van cruciaal belang is. De Coördinatie vraagt om de mogelijkheid tot beroep voor een onafhankelijke Raad van artsen in te voeren.</p> <p>De Coördinatie benadrukt de frequentie van situaties van niet-betalbaarheid van zorg in het land van herkomst, op het beheer van meerdere pathologieën en hoge risico's.</p>

Criterium 4: Sociale en/of humanitaire omstandigheden	
<p>4^e Sociale en/of humanitaire omstandigheden</p> <p>Regulering moet beschikbaar zijn voor mensen die onrechtmatig verblijven maar die sociale banden hebben ontwikkeld met België.</p> <p>Zoals in de categorie als gesteld in artikel 9bis/1,1o van dezelfde wet, zowel als genoemd in het eerste voorstel, zij die geconfronteerd werden met lange procedures anders dan asielaanvragen, gereguleerd moeten kunnen worden omdat zij te maken hebben gehad met administratieve vertragingen, tijdens de jaren dat zij wachtten, sociale, vriendschappelijke en emotionele banden hebben opgebouwd in België.</p> <p>Dit voorbeeld is met name van toepassing op hen die een herziening hebben aangevraagd als gevolg van een afwijzing op een verzoek tot verblijf en die legaal in België hebben geleefd voor een periode van drie jaar. Er wordt dan verondersteld dat zij een duurzame band hebben.</p> <p>Afgezien van deze bijzondere situaties is dit criterium van toepassing op andere situaties waar vreemdelingen illegaal verblijven maar sociale banden hebben (aanwezigheid van naaste familie die zich in legaal in België bevindt of met de Belgische nationaliteit, bijzonder goed geïntegreerd zijn...), zodanig dat het noodzakelijk lijkt om hun verblijfsstatus te reguleren. Deze sociale binding kan door alle rechtsmiddelen als bewijs worden gebruikt.</p> <p>In een aantal bijzondere gevallen, worden sociale banden verondersteld:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. ouders van Belgische kinderen; b. vreemdelingen die sinds minimaal 5 jaar in België verblijven; 	<p>De coördinatie benadrukt de moeilijkheid om duurzame banden te bewijzen: veel sans-papiers durven zich niet te uiten in België, uit angst voor uitzetting.</p> <p>Inschrijving bij een gemeente is bijvoorbeeld problematisch.</p> <p>Als een van de bewijzen van het verblijf, zou de Coördinatie de voorkeur geven aan de inschrijving in een OCMW (die het referentieadres zou geven) om te profiteren van de AMU, het enige recht dat wordt erkend. Velen houden zich alleen bezig met gezondheid en vragen er niet naar.</p> <p>De Coördinatie stelt voor de situatie van personen buiten de procedure af te stemmen op die van personen met een lange procedure (criterium 1), namelijk 3 jaar aanwezigheid in België. Zo'n periode schept noodzakelijkerwijs een blijvende band.</p>

criterium 5: **het project voor sociaal-economische bijdrage in België**

<p>5^e Het project voor sociaal-economische bijdrage in België</p> <p>Mensen met een illegale verblijfsstatus die een toezegging voor betaald werk kunnen aantonen of actief zijn bij een tijdelijk project, moeten aan een tijdelijke regeling kunnen worden onderworpen (gedurende het voorgaande jaar), welke definitief wordt bekrachtigd wanneer het daadwerkelijke bestaan van het project is geverifieerd.</p> <p>Ieder jaar stellen ORBEM (Brusselse regio), VDAB (Vlaamse regio) en FOREM (Waalse regio), een lijst samen van beroepen waar behoefte aan is, elk voor hun eigen regio. Het verstrekken van een verblijfsstatus aan een vreemdeling zou hem direct in staat stellen te werken en bij te dragen aan de sociale zekerheid.</p> <p>De regulering van clandestiene vreemdelingen is ook een kans voor werkgevers om een situatie duidelijk te maken die wieso bestaat. Een groot deel van de economie is afhankelijk van de activiteiten van deze clandestienen, met inbegrip van grote publieke werken.</p> <p>De auteurs van het huidige voorstel schatten in dat het onder de aandacht brengen van deze situatie onvoldoende is en slechts een juridische manier is om een verblijfsstatus te reguleren op basis van werk die het mogelijk maakt om een structurele oplossing te bieden voor het probleem van werk door illegalen.</p> <p>Bijvoorbeeld, het is onverstandig om een verblijfsstatus te weigeren voor een verpleegster of een onderwijzer, zelfs als het land deze ontzettend hard nodig heeft.</p> <p>Het is eveneens zo dat wanneer een vreemdeling een onafhankelijk project heeft, hij in staat zou moeten zijn te doen wat hij graag wil, ten behoeve van de gemeenschap.</p>	<p>Het gaat hier om "regulering op basis van werk", zoals gewenst door werkgevers, om tegemoet te komen aan de behoeften van de arbeidsmarkt (cfr zie ook het advies van het CESRBC en het ACTIRIS-initiatief).</p> <p>De Coördinatie juicht dit toe, maar wenst de aandacht te vestigen op de volgende punten:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wat zal er gebeuren met sans-papiers die worden aangenomen op basis van de verblijfsvergunning als ze aan het einde van het arbeidscontract zijn? Verlies van de verblijfsstatus? 2. De enige afweging van de vraag van de werkgever schept een situatie van grote willekeur: hoe kunnen alle sans-papiers die bereid zijn te werken een gelijke kans op toegang tot werk krijgen? 3. Welke procedure moet worden gevolgd om de tewerkstellingssituaties van zwartwerkers in bedrijven te reguleren? <p>Moeten we de logica niet omkeren?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sta alle ongedocumenteerde werknemers toe om zich bij ACTIRIS als werkzoekende te registreren en te profiteren van een beoordeling van hun vaardigheden? 2. Gun de werkgever en de werknemer een bepaalde periode om over te schakelen van zwart naar wit werk (een soort van "sociale amnestieperiode")? 3. Verlening van degressieve ONSS-reductiesteun om deze overgang naar werk te ondersteunen? <p>Wanneer zij gedurende zes maanden hebben bijgedragen, hetzij tijdens eerdere werkzaamheden of als onderdeel van dit schema, moeten sans-papiers automatisch definitief gereguleerd worden.</p> <p>Werkgevers die sans-papiers blijven uitbuiten, zouden onderworpen moeten worden aan de "sanctierichtlijn".</p> <p>Wat betreft sans-papiers die na afloop van deze periode van sociale amnestie gedwongen zouden moeten worden om zwart te blijven werken ("zij die niet door de werkgevers zijn gereguleerd"), moeten als slachtoffers van mensenhandel worden beschouwd en geregulariseerd op deze basis.</p>
---	---

Oprichting van een Reguleringscommissie

Een reguleringscommissie is opgericht voor het beantwoorden van vragen over regulering en wordt voorzien van bevoegdheidsmacht. Deze is samengesteld uit een secretariaat en kamers waarvan het aantal en de taalkundige rol bepaald zijn door de Koning.

Het secretariaat, wat bestaat uit administratief medewerkers, is het eerste filter bij inkomende verzoeken. Zij neemt beslissingen over regulering in de dossiers waarvan wordt ingeschat dat de aanvragers op het eerste gezicht binnen de reikwijdte van de wet vallen. In alle andere gevallen, worden verzoeken doorgestuurd naar andere kamers voor het nemen van een beslissing.

De kamers bestaan ieder uit een magistraat of een voormalig magistraat of nog een lid of een voormalig lid van een bestuursrechtorgaan, een advocaat en een vertegenwoordiger van een niet-goevernementele organisatie waarvan de activiteiten erkend zijn op het gebied van mensenrechten.

De personele bezetting van de kamers van de commissie, net zoals de voortgang van de procedure zoals deze is voorzien (communicatie over het dossier, het verschijnen van de verzoeker en zijn advocaat, enz) hebben als primaire doel het recht op verdediging, en daarnaast onpartijdigheid in het behandelen van de dossiers.

Het verzoek moet gratis zijn.
OQT's (bevelen om het land te verlaten) kunnen er niet voor zorgen dat de procedure ongeldig wordt.

De persoon die om regulering heeft verzocht volgens de nieuwe procedure, wordt beschermd zolang de nieuwe procedure duurt.

Het moet in België kunnen worden afgehandeld, zonder terug te keren naar het land van herkomst.

Het is met name lastig te begrijpen welk belang het terugsturen van verzoekers dient, verzoekers die normaal in België wonen, en een verzoek in te laten dienen aan de andere kant van de wereld.

De auteurs van het wetsvoorstel stellen voor vanaf dat moment de mogelijkheid te bieden af te wijken van de eis zoals in artikel 9, alinea 2 (starten van een aanvraag voor een verblijfsvergunning vanaf een Belgische diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland) voor vreemdelingen die in België woonachtig zijn en zich in een situatie bevinden zoals hieronder omschreven.

Het begrip referentieadres moet versoepeld worden, bijvoorbeeld via de advocaat die zijn procedure behandelt, in het OCMW waar hij profiteert van de AMU, in een beroep, in een rechtsbijstandsvereniging of een vakbond.

Deze Commissie moet de nodige rechtvaardigheid van het bureau voor vreemdelingenzaken ondersteunen en toestaan dat kan worden afgeweken van discretionaire bevoegdheid van de minister. Recente ontsparingen bevestigen de noodzaak om een dergelijke

6. Andere aanbevelingen⁷

Het stoppen van de criminalisering van sans-papiers

Sans-papiers, migranten en vluchtelingen worden in de media en in anti-migratie-politieke toespraken als “illegalen”, “profiteurs” en lastposten voor de openbare orde genoemd, zelfs als terroristische dreiging.

We vragen eenvoudigweg om rustig te kunnen leven op Belgisch grondgebied zonder bang te zijn op straat te worden aangehouden, op de school van onze kinderen, in ontmoetingsplaatsen, in het openbaar vervoer.

Wij vragen dat de reguleringprocedures evenals de benaderingen van de instellingen, worden uitgevoerd met een administratieve ethiek die vrij is van racistische vooroordelen, en dat elke persoon op een eerlijke manier wordt behandeld.

We vragen dat de dossiers van sans-papiers die zijn gearresteerd of opgesloten in besloten centra niet misleidend zijn ten aanzien van onrechtmatige veroordelingen tijdens hun verblijf op Belgisch grondgebied. Veel mensen die naar hun land van herkomst zijn gedeporteerd, hebben fictieve strafregisters (diefstal, openbare orde, soms niet-gespecificeerd) en worden bijgevolg uit hun familie verbannen, uit hun gemeenschap, waardoor ze nog meer risico's lopen .

We vragen de ministeries die verantwoordelijk zijn voor persoonlijke veiligheid niet langer sans-papiers te stigmatiseren, niet langer invallen te organiseren, zoekopdrachten die de retoriek dienen voor angst voor “buitenlanders”, ook door huisbezoeken thuis, sans-papiers in de loop van de procedure, ter ondersteuning van de opvang van uitgezette.

We roepen op tot beëindiging van de criminalisering van sans-papiers en de mensen die hen steunen.

De onderdrukking van gesloten centra

Administratieve detentie bestaat sinds 1988. Duizenden mannen en vrouwen worden elk jaar in gesloten centra vastgehouden, uit het zicht. Hun status van gevangenschap, frequente isolatie, mentale en fysieke foltering zijn vele malen aan de kaak gesteld. Dagen, weken of zelfs maanden worden we opgesloten om onze uitzetting te organiseren of om onze asielaanvraag te onderzoeken. Sans-papiers worden verwijderd uit de noodzakelijke democratische rechtsorde, vanuit het perspectief van het maatschappelijk middenveld. Veel sans-papiers hebben geen toegang tot medische bezoeken, ambulante zorg als gevolg van politiegeweld of pathologieën die niet worden gevolgd.

In de afgelopen jaren is detentie de hoeksteen van het Belgische migratiebeleid geworden. Onder voorwendselen van het willen vechten tegen misdaad en terrorisme, was de regering

⁷ Samengestelde tekst met uittreksels uit de Verklaring van de Rechten van de Mens, artikelen uit de Ciré, GettingTheVoiceOut, het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (CIDE), CAIRN.

van plan om rond 2021 drie nieuwe gesloten centra te bouwen, waarmee de capaciteit van detentie in België verdubbeld zou worden. Tegelijkertijd heeft de federale overheid detentie-eenheden gebouwd voor gezinnen met illegaal verblijvende kinderen, wat een dramatische stap achteruit is aangezien België sinds 2008 geen kinderen meer opsluit, na verschillende veroordelingen door het Europese Hof voor de Mensenrechten.

De logica van de gesloten centra is om een klimaat van angst en illegaliteit te creëren onder sans-papiers en om ze te criminaliseren, we weigeren om te blijven lijden onder deze onderdrukking, deze discriminatie. We eisen de sluiting van alle gesloten centra en de onmiddellijke stop van de bouw van nieuwe centra. Mensen die in gesloten centra zijn opgesloten, moeten ook kunnen deelnemen aan het reguleringproces.

Het stoppen van uitzettingen

Sinds vele jaren voert de Belgische overheid een jacht op illegale immigranten (nog steeds "illegaal" in de vroege jaren 2000), georganiseerd door de staatssecretarissen voor asiel en migratie. Sans-papiers en hun medestanders (vakbonden, verenigingen, burgers) veroordelen deze praktijken van intimidatie en arrestaties, evenals de druk die de federale overheid op de lokale politie uitoefent om deze acties uit te voeren. Sterker nog, deze arrestaties leiden vaak tot gewelddadige en gedwongen uitzettingen, veroordelen mensen tot armoede, geweld en onzekerheid van vrouwen en mannen die door procedures zijn gegaan om hier bescherming te vinden en te hopen op een betere toekomst.

Dit staat haaks op het verbeteren van de veiligheid van de burgers die zij beweren te beschermen, dit beveiligingsbeleid kost de staatsbegroting veel geld. Door deze ongerechtvaardigde uitgaven verhinderen zij de invoering van maatregelen om vluchtelingen te integreren in de arbeidsmarkt, de enige garantie voor veilige banden tussen burgers. Erger nog, ze criminaliseren werknemers zonder papieren, afgesneden van elke verdediging om hun rechten af te dwingen.

Eerbiediging van grondrechten, zoals toegang tot medische zorg en onderwijs

Het bezit van de hoogst haalbare gezondheidsstandaard is een van de grondrechten van ieder mens, ongeacht ras, zijn religie, zijn geslacht, zijn politieke opvattingen, zijn economische of sociale toestand.

België wordt opgeroepen om de mensenrechten op het gebied van gezondheid te respecteren en te beschermen, in zijn wetgeving en in zijn gezondheidsbeleid en -programma's. België moet ongelijkheid en discriminerende praktijken bestrijden, zodat iedereen gebruik kan maken van de best mogelijke gezondheidstoestand, ongeacht leeftijd, ras, religie, gezondheidstoestand, seksuele geaardheid, geslacht en mogelijk zijn handicap of migrantenstatus.

Iedereen, migrant of niet, heeft recht op onderwijs voor zichzelf en zijn kinderen. Onderwijs moet gratis zijn, althans elementair- en basisonderwijs. Elementair onderwijs is zelfs verplicht voor kinderen zonder papieren, terwijl ouders "vaak" niet kunnen voldoen aan de economische behoeften (schoolgeld, korte of lange reizen). Toegang tot hoger onderwijs moet open staan voor alle sans-papiers in volledige gelijkheid, afhankelijk van hun educatieve en professionele ambities.

Het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (CIDE) is door België op 16 december 1991 geratificeerd en is op 15 januari 1992 in werkinggetreden. De landen die het verdrag ondertekenen, verbinden zich ertoe alle rechten die het vermeldt te respecteren. Het omvat in het bijzonder:

- **burgerrechten** (ex.: *Het recht op een nationaliteit, een naam, een land, een identiteit of het recht te worden geregistreerd(e) bij de geboorte*)
- **politieke rechten** (ex.: *Het recht op vrijheid van meningsuiting, het recht om te worden gehoord*)
- **economische rechten** (bijvoorbeeld *het recht op bescherming tegen uitbuiting en kinderarbeid*)
- **sociale rechten** (bijvoorbeeld *het recht op onderwijs*)
- **culturele rechten** (bijvoorbeeld *het recht op vrije tijd en spelletjes*).

Het verdrag is universeel (geldig voor alle kinderen), onvervreemdbaar (we kunnen de rechten op een kind niet ongeldig verklaren) en ondeelbaar (alle rechten hebben hetzelfde belang).

Vrijheid van beweging

Vrij verkeer is het recht van ieder individu om zich vrij te bewegen binnen een land, het te verlaten en ernaar terug te keren. Het wordt gegarandeerd door artikel 13 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

Sinds de val van het "IJzeren Gordijn" in 1988, is dwars door Europa het equivalent van zes Berlijnse muren gebouwd in het Schengen-gebied en de Europese Unie (*zie rapport van de Nederlandse NGO TNI*), ongeveer 1000 km aan muren om te voorkomen dat vluchtelingen naar Europa komen.

We wijzen de hiërarchie van oorzaken van migratie af (geen "goede" of "slechte" migranten). De factoren van deze geglobaliseerde migraties zijn structureel: ongelijkheid van menselijke ontwikkeling, demografische achteruitgang van de immigratielanden, met name Europeanen.

Veel sans-papiers kunnen Europa niet verlaten vanwege oorlog en geweld, en ook vanwege ziekten en epidemieën in hun land van herkomst.

De logica van het sluiten van de grenzen veroorzaakt een groeiende onzekerheid voor Europa: naast de humanitaire catastrofe waar deze het gevolg van is, met de repressies, de doden op zee, de kampen die tegen de muren staan en het prikkeldraad van de Unie, Turkije, Libië, Egypte. Onveiligheid verhoogt het niveau van nationalisme en xenofobie. Sans-papiers moeten toegang krijgen tot het fundamentele recht om hun plaats en levensstijl te kiezen.

7. Conclusie: “oproep aan de politieke partijen ...”

Onze studie en aanbevelingen nodigen onze toekomstige leiders van de Belgische staat uit om op regionaal, federaal en Europees niveau, een duurzame oplossing, redelijk en waardig voor een rechtsstaat, te vinden op de situatie van vrouwen, mannen en kinderen zonder papieren die hier al zoveel jaren wonen.

Verschillende recente politieke ontwikkelingen lijken bemoedigend: de ondertekening van het “Wereldpact voor veilige, ordentelijke en reguliere migratie” tegen het einde van 2018, de intrekking van de “huisbezoeken” -wet en twee adviezen van de Raad van State over “quota”. bij de Dienst Vreemdelingenzaken en over de opschorting van de detentie van kinderen zonder papieren, en de positie van de sociale partners in de Economische en Sociale Raad van Brussel en Actiris, onderstrepen de wens naar een verandering van beleid waar de Coördinatie zich in herkent.

Dit bewustzijn en de politieke wil moeten zich verder ontwikkelen en zichtbaarder worden. **België moet een voorbeeld zijn voor Europa, een ander asiel- en migratiebeleid ervaren, rekening houdend met de positieve aspecten van migratie, in strijd met het populistische beleid dat de samenleving breekt.**

Om een “Unie van kracht” te garanderen, moet België de discriminatie, het wantrouwen en de angst achter zich laten. Verre van een last voor de sociale zekerheid, met rechten zoals alle burgers, zullen sans-papiers bijdragen aan de oplossing van verschillende problemen in België. Migranten spelen al een belangrijke rol in dit land, waarvan de vergrijzing onbetwistbaar is. Door arbeid en zorg voor ouderen te bieden, dragen ze bij aan het algemene welzijn.

Om pensioenen te garanderen, om sociale fraude (en het tekort aan sociale zekerheid vanwege zwart werk) te bestrijden, is de aandacht voor sans-papiers essentieel. Dat wil zeggen dat, **in het belang van de dynamiek van de groei van het land, de volgende regering zal moeten werken aan de integratie van sans-papiers in de Belgische rechtsorde.**

De tot nu toe heersende onderdrukking van sans-papiers geeft niets terug aan de samenleving, noch aan de burgers zelf, integendeel: het scheidt alleen maar scheuren in de samenleving, verhoogt het aantal racistische incidenten, versterkt het klimaat van angst en heeft mensenrechtenschendingen tot gevolg.

Laat de sans-papiers met rust, zij die al kwetsbaar zijn, blootgesteld zijn aan alle risico's en tot dusverre benadeeld zijn op het gebied van onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, sociaal leven en de arbeidsmarkt om de voorwaarden van alle Belgen te verlagen. **Geen actie ondernemen ten gunste van deze sans-papiers is het weigeren om de doelstellingen te bereiken van de strijd tegen ongelijkheid, uitbuiting, geweld tegen vrouwen en armoede.**

De sans-papiers, de lokale organisaties en de burgers worden gemobiliseerd, zodat gemeenschappen en gemeenten gastvrij worden. Al deze mobilisaties mogen niet stoppen in de intentieverklaringen die in de samenkomsten zijn aangenomen. Het is daarom noodzakelijk **actie te ondernemen** om samenleven te concretiseren met een beleid dat migranten verwelkomt en echt integreert in de rechtsstaat, zonder enige discriminatie.

Asiel- en migratiebeleid mag geen beleid van "filteren" zijn.

Wanneer we het hebben over sans-papiers, hebben we het over mensenlevens zonder enige rechten. **De oplossing voor hun probleem is een politieke beslissing welke degenen die deze nemen aan de goede kant van de geschiedenis plaatst.** Regulering van sans-papiers is vereist, op korte termijn en zonder vertraging. Dit is cruciaal voor de toekomst voor iedereen, het is de garantie voor een klimaat van sociale vrede. Om dit te doen, vraagt de Coördinatie van sans-papiers de gekozen regering van 26 mei 2019 **een wijziging van de vreemdelingenwet van 1980. Aangezien deze wet, in welke de artikelen 9a en 9b onduidelijk zijn, sans-papiers tot gevolg heeft, dat in stand houdt en hen bloot stelt aan een onaanvaardbare kwetsbaarheid** in een land dat zichzelf een rechtsstaat noemt.

Na de verkiezingen van mei kan en moet een parlementaire meerderheid worden gevonden, bijvoorbeeld uitgaande van het "Wetsvoorstel UDEP", wat voor ons een goede basis lijkt waarop de Coördinatie en alle politieke partijen zouden kunnen instemmen.

De sans-papiers zullen nogmaals deze aanpassing vorderen, en hopelijk voor de laatste keer, bij de nationale demonstratie die de Coördinatie van de sans-papiers samen met alle Collectieven organiseert op zondag 28 april om 14.00 uur op het Gare du Nord.

De Coördinatie van sans-papiers nodigt alle burgers, democraten, "ziekenhuis gemeenschappen", verenigingen, vakbonden, bewegingen en politieke partijen uit om deel te nemen aan dit evenement, en op 26 mei hun stem te gebruiken voor een regering die sans-papiers reguleert!

**VOOR EEN OVERHEID DIE DE KWESTIE
SANS-PAPIERS ZAL REGULEREN**